

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 01 /ສພຊ
ວຽງຈັນ, ວັນທີ 8 ເມສາ 2000

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຫນ້າທີ່ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ກຳນົດຫລັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງການປູກ, ການລ້ຽງ, ການປົກປັກຮັກສາ, ການຂຸດຄົ້ນ, ການຜະລິດ, ການສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າ, ການຈຳຫນ່າຍ, ການຄອບຄອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ແນໃສ່ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ທີ່ມີຄຸນນະພາບ, ປອດໄພ, ລາຄາເໝາະ ສົມເພື່ອກັນພະຍາດ ແລະ ປົ້ນປົວປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າໃຫ້ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ.

ມາດຕາ 2. ການເສີມຂະຫຍາຍທ່າແຮງຂອງຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນຢາ

ລັດສົ່ງເສີມການຂະຫຍາຍທ່າແຮງຂອງຊັບພະຍາກອນ ທີ່ເປັນຢາດ້ວຍການປູກ, ລ້ຽງ, ປົກປັກຮັກສາ, ຂຸດຄົ້ນ, ເກັບຊື້, ຄົ້ນຄ້ວາ, ປຸງແຕ່ງ, ຜະລິດເປັນຢາຫລວງ ແລະ ຢາພື້ນເມືອງເພື່ອຮັບໃຊ້ພາຍໃນປະເທດ, ທົດແທນການນຳເຂົ້າ ແລະ ເພື່ອສົ່ງອອກ.

ມາດຕາ 3. ການສົມທົບລະຫວ່າງຢາຫລວງ ກັບ ຢາພື້ນເມືອງ

ລັດສົ່ງເສີມການຜະລິດ ແລະ ນຳໃຊ້ຢາຫລວງສົມທົບກັບຢາພື້ນເມືອງ ໃນວຽກງານກັນພະຍາດ ແລະ ປົ້ນປົວປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າໃຫ້ມີບັນຍັດກ້ວາງຂວາງ.

ມາດຕາ 4. ການສະໜອງຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ການສະໜອງຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ຈະຕ້ອງຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ, ຄວາມປອດໄພ, ທັນການ ແລະ ລາຄາເໝາະສົມເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງສັງຄົມ.

ມາດຕາ 5. ການນຳໃຊ້ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ການນຳໃຊ້ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ຕ້ອງນຳໃຊ້ຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ, ຖືກຕ້ອງຕາມຫລັກການການແພດ ຫລື ຕາມຄຳສັ່ງຂອງແພດ.

ມາດຕາ 6. ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ

ລັດມີນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດນັບທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດລົງທຶນໃສ່ການຄົ້ນຄ້ວາ, ການປູກ, ການລ້ຽງ, ການປົກປັກຮັກສາ, ການຜະລິດ, ການບຸກແຕ່ງ, ການສົ່ງອອກຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານ.

ມາດຕາ 7. ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດເປີດກ້ວາງ ແລະ ສະໜັບສະໜູນໃຫ້ມີການຮ່ວມມືສາກົນ ດ້ານຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ການຝຶກອົບຮົມ, ການກໍ່ສ້າງ, ການຮ່ວມມື, ການຊ່ວຍເຫລືອ ໃນຂົງເຂດການຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ.

ພາກທີ II

ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ການຈັດບັນຊີ ແລະ ປະເພດ ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ຫມວດທີ 1

ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ມາດຕາ 8. ຢາ

ຢາ ແມ່ນວັດຖຸຢ່າງໜຶ່ງ ຫລື ວັດຖຸປະກອບຫລາຍຢ່າງທີ່ອອກລິດ ແລະບໍ່ອອກລິດປະສົມເຂົ້າກັນ ທີ່ນຳໃຊ້ສຳລັບກັນພະຍາດ ແລະປິ່ນປົວ, ຊ່ວຍໃນການພິສູດ ແລະບົ່ງມະຕິພະຍາດ, ບັນເທົາອາການເຈັບປວດ, ດັດແກ້, ປັບປຸງ, ເຊີດຊູ, ບຳລຸງ, ຮັກສາ ຫລື ປ່ຽນແປງໜ້າທີ່ການຂອງຮ່າງກາຍ, ພື້ນຟູສຸຂະພາບກາຍ ແລະຈິດຂອງຄົນ.

ມາດຕາ 9. ຢາຫລວງ

ຢາຫລວງ ແມ່ນຜະລິດຕະພັນຢາທີ່ໄດ້ຜ່ານການປຸງແຕ່ງ ສຳເລັດຮູບຕາມສູດຕຳລາ ແລະກຳມະວິທີວິທະຍາສາດ ທີ່ແນ່ນອນຊຶ່ງມີການຫຸ້ມຫໍ່ ແລະຕິດສະຫລາກ ໃນນັ້ນສ່ວນປະກອບທີ່ອອກລິດ ໄດ້ຖືກດັດແປງໃຫ້ເໝາະສົມກັບການນຳໃຊ້ສຳລັບຄົນ.

ມາດຕາ 10. ຢາພື້ນເມືອງ

ຢາພື້ນເມືອງ ແມ່ນຢາທີ່ມາຈາກພືດ, ຕົ້ນໄມ້, ແຮ່ທາດ, ສັດ ທີ່ໄດ້ຜ່ານການປຸງແຕ່ງ, ການຫຸ້ມຫໍ່ ແລະ ຕິດສະຫລາກ ໃນນັ້ນລັກສະນະ ແລະ ຄວາມແຮງຂອງການອອກລິດຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການພິສູດດ້ວຍວິທະຍາສາດ ປະຈຸບັນແຕ່ຕ້ອງຖືກຮັບຮູ້ ຈາກກະຊວງສາທາລະນະສຸກ.

ຂະແໜງສາທາລະນະສຸກຕ້ອງຈັດຕັ້ງການສຳຫລວດ ແລະ ຂຶ້ນບັນຊີບັນດາຕົ້ນໄມ້, ພືດ, ແຮ່ທາດ ແລະ ສັດ ທີ່ເປັນຢາພື້ນເມືອງເພື່ອຄຸ້ມຄອງ.

ມາດຕາ 11. ຢາປອມ

ຢາປອມ ແມ່ນຢາຫລວງ ຫລື ຢາພື້ນເມືອງໃດໜຶ່ງ ທີ່ມີການປອມແປງ, ລອກແບບ ຫລື ຮຽນແບບຈາກຜະລິດຕະພັນຢາທີ່ໄດ້ຜະລິດ, ຈຳໜ່າຍ ແລະໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນຢ່າງຖືກຕ້ອງແລ້ວ.

ມາດຕາ 12. ຢາຕົກມາດຕະຖານ

ຢາຕົກມາດຕະຖານ ແມ່ນຢາຫລວງ ຫລື ຢາພື້ນເມືອງໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງສ່ວນປະກອບບໍ່ກົງກັບສູດຕຳລາຂອງຢາທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນແລ້ວນັ້ນ.

ມາດຕາ 13. ຢາເສຍຄຸນນະພາບ

ຢາເສຍຄຸນນະພາບ ແມ່ນຢາຫລວງ ຫລື ຢາພື້ນເມືອງ ທີ່ເສື່ອມຄຸນນະພາບ ຍ້ອນຫມົດອາຍຸການນຳໃຊ້ ຫລື ຍ້ອນການກະທົບອື່ນໆ.

ມາດຕາ 14. ຢາໃຫມ່

ຢາໃຫມ່ ແມ່ນຢາຫລວງ ຫລື ຢາພື້ນເມືອງໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງການນຳໃຊ້ໄດ້ຮັບຜົນ ແຕ່ຄຸນລັກສະນະຍັງບໍ່ທັນໄດ້ມີການກຳນົດອອກຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະລະບຸໄວ້ໃນເອ ກະສານການແພດສາກົນ ຫລື ບໍ່ທັນໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ໃນປະເທດຕົ້ນກຳເນີດ ຫລື ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນແລ້ວແຕ່ອາຍຸຕໍ່າກ່ວາ ຫ້າປີ ຫລື ແຕກຕ່າງທາງດ້ານສູດຕຳລາ, ແບບວິທີນຳໃຊ້, ຮູບແບບ ແລະການຫຸ້ມຫໍ່ຈາກຢາທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນແລ້ວ.

ມາດຕາ 15. ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ຜະລິດຕະພັນການແພດ ແມ່ນວັດຖຸ ຫລື ທາດໃດໜຶ່ງ ທີ່ມີການນຳໃຊ້ເຂົ້າ ໃນວົງການແພດ ລວມທັງຜະລິດຕະພັນໃດໜຶ່ງ ທີ່ນຳໃຊ້ທົ່ວໄປໃນສັງຄົມຊຶ່ງສາ ມາດ ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຄົນເຊັ່ນ ອາຫານເສີມການແພດ, ເຄື່ອງສຳ ອາງ ແລະອື່ນໆ.

ມາດຕາ 16. ເພສັດຊະກອນ

ເພສັດຊະກອນ ຫມາຍເຖິງບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ສຳເລັດການສຶກສາດ້ານວິຊາການ ຢາ ຢູ່ມະຫາວິທະຍາໄລ ແລະມີປະກາດສະນິຍະບັດຂຶ້ນປະລິນຍາຕີຂຶ້ນໄປ.

ຫມວດທີ 2

ການຈັດບັນຊີ ແລະ ປະເພດ ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ມາດຕາ 17. ບັນຊີຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ບັນຊີຢາ ແລະບັນຊີຜະລິດຕະພັນການແພດ ແມ່ນລາຍການຢາ ແລະລາຍ ການຜະລິດຕະພັນການແພດ ທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຂາຍ ແລະນຳໃຊ້ຢູ່ ສປປລາວ ແລະ ບັນຊີຢາ ແລະຜະລິດຕະພັນການແພດ ທີ່ຫ້າມໃຊ້ໃນ ສປປລາວ.

ມາດຕາ 18. ການຈັດປະເພດຢາ

ຢູ່ ສປປລາວ ຢາໄດ້ຖືກຈັດເປັນປະເພດ ໂດຍອີງຕາມຈຸດປະສົງຂອງການ ນຳໃຊ້ທາງດ້ານການແພດຄື:

1. ຢາຂາຍຊຶ່ງຕ້ອງມີໃບສັ່ງຂອງແພດ;
2. ຢາຂາຍຕາມການຄວບຄຸມຂອງເພສັດຊະກອນ;
3. ຢາທີ່ສາມາດຂາຍທົ່ວໄປໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີໃບສັ່ງຂອງແພດ;
4. ຢາເບື້ອ.

ປະເພດຢາເບື້ອປະກອບດ້ວຍ:

ກ. ຢາເບື້ອ;

ຂ. ຢາເສບຕິດທີ່ນຳໃຊ້ສະເພາະເຂົ້າໃນການປິ່ນປົວ
ຕາມລະບຽບການຄຸ້ມຄອງຢາເສບຕິດ;

ຄ. ຢາອັນຕະລາຍ.

ຢາເບື້ອທຸກຊະນິດທີ່ມີຈຸດປະສົງເພື່ອປິ່ນປົວຕາມບັນຊີທີ່ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ວາງອອກນັ້ນຕ້ອງນຳໃຊ້ ແລະ ຂາຍຕາມຄຳສັ່ງຂອງແພດ.

ພາກທີ III

ການຄຸ້ມຄອງທຸລະກິດ ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ຫມວດທີ 1

ການດຳເນີນທຸລະກິດ ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ມາດຕາ 19. ການດຳເນີນທຸລະກິດ ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຢາກດຳເນີນທຸລະກິດການປຸກ, ການລ້ຽງ, ການຊຸດຄົ້ນ, ການຜະລິດ, ການຈຳໜ່າຍ, ການຂາຍ, ການສົ່ງອອກ, ການນຳເຂົ້າຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 20. ການຈົດທະບຽນ ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ທີ່ຈະຈຳໜ່າຍ ຢູ່ ສປປລາວ ຕ້ອງໄດ້ຈົດທະບຽນຢູ່ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ແລະ ຕິດສະແຕມຢູ່ຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ ເສຍກ່ອນ.

ກ່ອນການອະນຸມັດການຈົດທະບຽນນັ້ນ ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ຕ້ອງໄດ້ກວດກາ, ວິເຄາະວິໄຈ ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ເພື່ອໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານ ຈຶ່ງສາມາດຈົດທະບຽນໄດ້.

**ມາດຕາ 21. ເງື່ອນໄຂຂອງການດຳເນີນທຸລະກິດ ການຜະລິດຢາ ແລະຜະລິດຕະພັນ
ການແພດ**

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງໃດທີ່ຈະດຳເນີນທຸລະກິດການຜະລິດ ຢາ ແລະບາງ
ຊະນິດຜະລິດຕະພັນການແພດ ນອກຈາກທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທຸ
ລະກິດ ແລ້ວໂຮງງານຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂເພີ່ມເຕີມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ມີເພສັດຊະກອນທີ່ມີປະສົບປະການຢ່າງຫນ້ອຍ ຫ້າ ປີ;
2. ມີສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອຮັບປະກັນມາດຕະ
ຖານການຜະລິດຢາທີ່ດີ ເຊັ່ນ ມີຫ້ອງວິໄຈ, ມີຫ້ອງຜະລິດ, ມີສາງ
ທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ຊຶ່ງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງວາງອອກ;
3. ມີມາດຕະການປົກປັກຮັກສາຄວາມປອດໄພແລະສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 22. ການຜະລິດ ຢາ ແລະຜະລິດຕະພັນການແພດ

ກ່ອນຈະຜະລິດຢາ ຫລືຜະລິດຕະພັນການແພດ ວິສາຫະກິດຕ້ອງເຮັດຄຳ
ຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດຜະລິດທົດລອງ ຊຶ່ງກຳນົດລາຍການຢາ ແລະຜະລິດຕະພັນການ
ແພດ ພ້ອມທັງສູດຕຳລາ ແລະຂັ້ນຕອນການຜະລິດ ຕໍ່ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ.

ມາດຕາ 23. ການສົ່ງອອກ ແລະນຳເຂົ້າ ຢາ ແລະຜະລິດຕະພັນການແພດ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງໃດມີຈຸດປະສົງໃນການສົ່ງອອກ ແລະນຳເຂົ້າຢາ
ແລະຜະລິດຕະພັນການແພດ ນອກຈາກເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍວ່າ
ດ້ວຍທຸລະກິດ ແລະທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 19, 20 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້
ແລ້ວ ຍັງຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂສະເພາະດັ່ງນີ້:

1. ມີເພສັດຊະກອນ. ສຳລັບການນຳເຂົ້າຢາ ແລະຜະລິດຕະພັນ
ການແພດ ຕ້ອງມີເພສັດຊະກອນທີ່ເປັນຄົນສັນຊາດລາວ;
2. ມີເງື່ອນໄຂ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກທີ່ຈຳເປັນເພື່ອເກັບ
ຮັກສາ ແລະຂົນສົ່ງຢາ ແລະຜະລິດຕະພັນການແພດ ໃຫ້ຢູ່ໃນສະ
ພາບທີ່ດີ.

ຢາ ແລະຜະລິດຕະພັນການແພດ ທີ່ຈະນຳເຂົ້າມາຈຳໜ່າຍຢູ່ ສປປລາວ
ຕ້ອງໄດ້ຈົດທະບຽນຢູ່ກະຊວງສາທາລະນະສຸກເສຍກ່ອນ.

ການສົ່ງອອກ ແລະ ນຳເຂົ້າ ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບ
ການ ກວດກາຈາກຂະແໜງສາທາລະນະສຸກເສຍກ່ອນ.

ມາດຕາ 24. ການຮັບເອົາການຊ່ວຍເຫລືອ ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ທີ່ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫລືອຈາກຕ່າງປະເທດ ຈະສາມາດນຳເຂົ້າມາໃນ ສປປລາວໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອຄຸນນະພາບທາງກັບປະກັນ ແລະ ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງ ແລະ ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດ ຈາກກະຊວງສາທາລະນະສຸກແລ້ວ.

ມາດຕາ 25. ການຂາຍຍົກ ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ການຂາຍຍົກ ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ຈະດຳເນີນໄດ້ສະເພາະແຕ່ ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍເທົ່ານັ້ນ ເປັນຕົ້ນໂຮງ ງານຜະລິດຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ, ຕົວແທນຈຳໜ່າຍຂອງໂຮງງານ, ບໍລິສັດສົ່ງອອກ- ນຳເຂົ້າ ພ້ອມດ້ວຍສາຂາ.

ມາດຕາ 26. ການຂາຍຍ່ອຍ ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ການຂາຍຍ່ອຍ ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ຈະດຳເນີນໄດ້ສະເພາະ ແຕ່ຮ້ານຂາຍຢາ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 27. ເງື່ອນໄຂຂອງການດຳເນີນທຸລະກິດຂາຍຍົກຢາແລະຜະລິດຕະພັນການແພດ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງໃດ ຈະສາມາດດຳເນີນທຸລະກິດຂາຍຍົກ ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດໄດ້ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ເປັນ ຫລື ມີເພສັດຊະກອນ;
2. ບໍ່ເຄີຍຕ້ອງໂທດກ່ຽວກັບຢາ ຫລື ຢາເສບຕິດ;
3. ມີຈັນຍາບັນການແພດ ແລະ ທຸລະກິດ;
4. ມີສຸຂະພາບດີ, ບໍ່ເປັນໂລກຈິດ ຫລື ພະຍາດຕິດແປດ.

ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຕ້ອງມີສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ທີ່ຈຳເປັນເພື່ອຮັບປະກັນຄຸນນະພາບຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດເຊັ່ນ ສາງເກັບມ້ຽນທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ.

ມາດຕາ 28. ເງື່ອນໄຂຂອງການດຳເນີນທຸລະກິດຂາຍຍ່ອຍຢາແລະຜະລິດຕະພັນການແພດ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ ຈະສາມາດດຳເນີນທຸລະກິດຂາຍຍ່ອຍ ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ໄດ້ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ເປັນ ຫລື ມີເພສັດຊະກອນ ຫລື ມີປະກາດສະນິຍະບັດການຢາ ຫລື ເປັນແພດທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກກະຊວງສາທາລະນະສຸກ;
2. ເປັນຄົນສັນຊາດລາວ ຫລື ຄົນຕ່າງດ້າວ ຫລື ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ທີ່ມີພູມລຳເນົາຕັ້ງຢູ່ ສປປລາວ ຖາວອນບໍ່ຕໍ່າກ່ວາ ຫ້າ ປີ;
3. ມີຈົນຍາບັນການແພດ ແລະ ທຸລະກິດ;
4. ບໍ່ເຄີຍຕ້ອງໂທດກ່ຽວກັບຢາ ຫລື ຢາເສບຕິດ;
5. ມີສຸຂະພາບດີ, ບໍ່ເປັນໂລກຈິດ ຫລື ພະຍາດຕິດແປດ.

ການຂາຍຍ່ອຍຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ຕ້ອງມີເພສັດຊະກອນ ຫລື ຜູ້ທີ່ມີໃບປະກາດສະນິຍະບັດການຢາ ຫລື ເປັນແພດທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດເປັນຜູ້ຂາຍ ແລະ ຄວບຄຸມການຂາຍ.

ມາດຕາ 29. ການມີຢາໄວ້ໃນຄອບຄອງ

ການມີຢາໄວ້ໃນຄອບຄອງຈະປະຕິບັດໄດ້ໃນກໍລະນີດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ຢາສຳລັບແພດປິ່ນປົວ, ຫັນຕະແພດ ຫລື ແພດຜະດຸງຮັນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດເພື່ອນຳໃຊ້ໃນການປິ່ນປົວ;
2. ຢາທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດເພື່ອນຳໃຊ້ສ່ວນຕົວສຳລັບຄົນເຈັບ;
3. ຢາເພື່ອຈຸດປະສົງນຳໃຊ້ສ່ວນຕົວໃນເວລາເດີນທາງ;
4. ຢາພື້ນເມືອງທີ່ບໍ່ເສບຕິດ;
5. ຢາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 3 ມາດຕາ 18 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເພື່ອນຳໃຊ້ໃນຄອບຄົວ.

ຫມວດທີ 2

ການໂຄສະນາ ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ມາດຕາ 30. ການໂຄສະນາ

ການໂຄສະນາຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ຈະດຳເນີນໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງສາທາລະນະສຸກແລ້ວເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 31. ຄວາມສອດຄ່ອງຂອງການໂຄສະນາ

ການໂຄສະນາຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຄຸນນະພາບຂອງ ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ
ການແພດ ແລະສອດຄ່ອງກັບເນື້ອໃນ ແລະຮູບການ ທີ່ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດຈາກ
ຂະແໜງສາທາລະນະສຸກແລ້ວ.

ຫມວດທີ 3

ການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ມາດຕາ 32. ການວາງລາຄາ

ການວາງລາຄາ ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ຕ້ອງໃຫ້ສົມເຫດສົມຜົນ
ຕາມການຊີ້ນຳຂອງຂະແໜງສາທາລະນະສຸກແລະອົງການຂອງລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອ
ໃຫ້ທຸກຄົນໃນສັງຄົມສາມາດນຳໃຊ້ຢາ ແລະຜະລິດຕະພັນການແພດ ໃນການກັນພະ
ຍາດ ແລະການປິ່ນປົວ.

ມາດຕາ 33. ການຄວບຄຸມລາຄາ

ຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ ແລະອົງການຂອງລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີໜ້າທີ່ຄວບ
ຄຸມລາຄາຢາ ແລະຜະລິດຕະພັນການແພດ ເພື່ອໃຫ້ລາຄາຢູ່ໃນສະພາບທີ່ເໝາະ
ສົມ.

ຜູ້ຂາຍຢ່ອຍ ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ຕ້ອງຕິດລາຄາ ແລະ ປະຕິ
ບັດຕາມລາຄາທີ່ໄດ້ຊີ້ນຳຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ພາກທີ IV

ການຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງທາງດ້ານຄລິນິກ

ມາດຕາ 34. ການຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງທາງດ້ານຄລິນິກ

ການຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງທາງດ້ານຄລິນິກຢາ ຫລື ຜະລິດຕະພັນການແພດແມ່ນ
ການທົດລອງນຳໃຊ້ ຢາ ແລະຜະລິດຕະພັນການແພດໃສ່ຄົນ ເພື່ອພິສູດກ່ຽວກັບປະ
ສິດທິພາບ ແລະຄວາມປອດໄພສຳລັບຜູ້ຊົມໃຊ້.

ການຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງທາງດ້ານຄລິນິກຢາ ຫລືຜະລິດຕະພັນການແພດ ຈະ
ດຳເນີນໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອຫາກໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກກະຊວງສາທາລະນະສຸກເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 35. ການລາຍງານຜົນການຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງ

ຜົນຂອງການຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງທາງດ້ານຄລິນິກໃດໜຶ່ງຢູ່ ສປປລາວ ຕ້ອງ
ໄດ້ລາຍງານໃຫ້ກະຊວງສາທາລະນະສຸກຊາບ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີຜົນສະທ້ອນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້
ກະຊວງສາທາລະນະສຸກຊາບໃນທັນໃດ ເພື່ອດັດແປງ ຫລື ຍົກເລີກການທົດລອງ
ຢ່າງທັນການ.

ພາກທີ V

ສູນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບພິດເບື້ອ ແລະ ຜົນສະທ້ອນຂອງຢາ

ມາດຕາ 36. ສູນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບພິດເບື້ອ

ສູນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບພິດເບື້ອຂອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ມີໜ້າທີ່ຄົ້ນຄ້ວາ,
ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ເຜີຍແຜ່ ແລະ ໃຫ້ຄໍາແນະນຳກ່ຽວກັບມາດຕະການ ກັນ
ແລະ ແກ້ໄຂກໍລະນີເບື້ອພິດຈາກຢາ, ສານເສມີ ແລະ ວັດຖຸອື່ນໆ ໃຫ້ແກ່ນັກວິຊາ
ການສາທາລະນະສຸກ ແລະ ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ມາດຕາ 37. ການເກັບກຳກ່ຽວກັບຜົນສະທ້ອນຂອງ ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການ

ແພດ

ສູນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບພິດເບື້ອ ນອກຈາກໜ້າທີ່ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 36
ຂ້າງເທິງນີ້ແລ້ວ ຍັງມີໜ້າທີ່ເກັບກຳ, ປະເມີນຜົນ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໃຫ້
ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າຊາບ ກ່ຽວກັບຜົນສະທ້ອນຂອງຢາ ແລະ ຜະ
ລິດຕະພັນການແພດ ທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນແລ້ວ.

ພາກທີ VI

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ມາດຕາ 38. ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ

ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ປະກອບ
ດ້ວຍ:

1. ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງອາຫານ ແລະຢາ;
2. ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ;
3. ພະແນກສາທາລະນະສຸກແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ, ເຂດພິເສດ;
4. ຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກເມືອງ.

ພ້ອມກັນນັ້ນຕ້ອງສ້າງຕັ້ງ ຄະນະກຳມະການເຕັກນິກດ້ານຢາ ແລະສະພາເພສັດຊະກຳຂຶ້ນເພື່ອຊ່ວຍໃນການຄຸ້ມຄອງ ຢາ ແລະຜະລິດຕະພັນການແພດ, ຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນໄຫວດ້ານວິຊາຊີບເພສັດຊະກຳ ລວມທັງການແນະນຳ ແລະໃຫ້ການປຶກສາ.

ມາດຕາ 39. ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະກວດກາຢາ ແລະຜະລິດຕະພັນການແພດ

ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະກວດກາຢາ ແລະຜະລິດຕະພັນການແພດ ມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະກວດກາຢາ ແລະຜະລິດຕະພັນການແພດ ທີ່ຊື້-ຂາຍເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ, ມີຄຸນນະພາບໄດ້ມາດຕະຖານ, ຮັບປະກັນ ໃຫ້ກົດໝາຍ ແລະລະບຽບການຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບຢາ ແລະຜະລິດຕະພັນການແພດ ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 40. ການກວດກາ ຢາ ແລະຜະລິດຕະພັນການແພດ

ການກວດກາ ຢາ ແລະຜະລິດຕະພັນການແພດ ແມ່ນການຕິດຕາມກວດກາການເຄື່ອນໄຫວກ່ຽວກັບການປູກ, ການລ້ຽງ, ການປົກປັກຮັກສາ, ການຂຸດຄົ້ນ, ການເກັບຊື້, ການຜະລິດ, ການຈຳໜ່າຍ, ການສົ່ງອອກ, ການນຳເຂົ້າ, ການຂາຍຍົກ, ການຂາຍຍ່ອຍ, ການມີໄວ້ໃນຄອບຄອງ ແລະການນຳໃຊ້ຢາ ແລະຜະລິດຕະພັນການແພດ ໃນ ສປປລາວ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ, ຈັນຍາທຳ ແລະຄວາມຍຸຕິທຳ ເພື່ອໃຫ້ ຢາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການແພດ ມີຄຸນນະພາບ, ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະຂາຍຕາມລາຄາທີ່ຊື່ນຳ ລວມທັງເຮັດໃຫ້ການນຳໃຊ້ຢາ ແລະຜະລິດຕະພັນການແພດ ດຳເນີນໄປຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ.

ມາດຕາ 41. ປະເພດການກວດກາຢາ ແລະຜະລິດຕະພັນການແພດ

ການກວດກາຢາ ແລະຜະລິດຕະພັນການແພດ ມີ ສາມ ປະເພດດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ;
2. ການກວດກາໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ ແມ່ນການກວດກາ ທີ່ດຳເນີນໄປຕາມ ແຜນການຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ.

ການກວດກາໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນການກວດກາອອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ທີ່ຈະຖືກກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາແບບກະທັນຫັນແມ່ນ ການກວດກາໂດຍຮີບດ່ວນຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ແຈ້ງ ໃຫ້ຜູ້ທີ່ຈະຖືກກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າ.

ໃນການດຳເນີນການກວດກາຢ່າ ແລະຜະລິດຕະພັນການແພດ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ກວດກາຕ້ອງປະຕິບັດ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ພາກທີ VII

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 42. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງໃດທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການປະຕິບັດກົດໝາຍ ສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ຊຶ່ງລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ກຳນົດລະອຽດ.

ມາດຕາ 43. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງໃດທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍ ສະບັບນີ້ຈະຖືກສຶກສາ ອົບຮົມ, ປັບໃໝ ຫລື ຖືກລົງໂທດທາງອາຍາ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີເບົາ ຫລື ຫນັກ.

ພາກທີ VIII

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 44. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ລັດຖະບານແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 45. ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດພາຍຫລັງ ເກົ້າສິບ ວັນ ນັບແຕ່ມີປະທານ
ປະເທດແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ
ປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດທີ່ຂັດ ກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ສະໝານ ວິຍະເກດ